

Indgået

22 FEB. 2018

NAMMINERSORLUTIK OQARTUSSAT
GRØNLANDS SELVSTYRE
INATSISARTUT ALLATTOQARFIAT
BUREAU FOR INATSISARTUT
BOX 1060 - 3900 NUUK

Medlem af Inatsisartut
Mala Høy Kuko, Siumut
Her/

Svar på §37 spørgsmål nr. 53

I medfør af forretningsordenen for Inatsisartut, § 37 stk. 1, har du fremsat spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende den udenskærs landingspligt. Spørgsmålet er henvist til besvarelse hos mit område.

20-02-2018
Sags nr.: 2018 - 4204
Akt nr.: 7281906

Spørgsmål 1: Siden 2014 og frem til i dag: -hvor store mængder torsk, hellefisk og rejer har udenskærs-fiskerne da landet til de kystnære landanlæg? Hvilken værdi udgør de indhandlede mængder i kr. og øre, og hvor meget er der tjent på eksporten af disse produkter?

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Svar til Spørgsmål 1:

I Vestgrønland er der en generel landingspligt på 25 % på hellefisk og rejer. Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) har registreret en samlet indhandling for hellefisk og rejer i perioden 2014-2017 på 53.592 Tons.

Med hensyn til torskefiskeri og landinger, så er der i Grønland to udenskærs forvaltningsområder af relevans, forvaltningsområde 201 og 415. Forvaltningsområde 201 er forsøgsfiskeri efter torsk i Vestgrønland, hvortil der ikke har været knyttet nogen fast landingspligt. Dog har hovedparten af de deltagende fartøjer ikke haft kapacitet til at behandle fisken ombord, hvorfor langt størstedelen er landet til Vestgrønlandske anlæg. Forvaltningsområde 415 består af den sydlige del af Vestgrønland og det sydlige Østgrønland, hvortil der er knyttet 100 % landingspligt. For torskefiskeriet i både Vest- og Østgrønland rapporterer GFLK en samlet landing på 21.298 Tons for perioden 2014-2017.

Angående spørgsmålet om indhandlings- og eksportværdien af torsk, hellefisk og rejer, så kræver dette en så omfattende dataindsamling og kommunikation med eksterne aktører, at der ikke kan svares på det.

Spørgsmål 2: I året 2014 vedtog Naalakkersuisut landingspligt til Maniitsoq. Hvad lå der til grund for beslutningen om indførelse af landingspligt til Maniitsoq? Hvilke fiskearter er blevet indhandlet i Maniitsoq, og hvor stor en mængde udgør disse? Hvor stor er den økonomisk gevinst for borgerne i Maniitsoq (via denne landingspligt)?

Svar til Spørgsmål 2:

Jeg formoder, at der i spørgsmålet henvises til den 100 % landingspligtige hellefisk til Royal Greenlands anlæg i Maniitsoq. Da du selv var medlem af Naalakkersuisut i den periode, burde du vide hvilke grundlag der er lagt til grund for beslutningen. I 2014 blev den biologiske rådgivning for hellefisk i Baffin Bugten forhøjet med 1.500 tons. I den forbindelse besluttede Naalakkersuisut, at de 1.500 tons skulle gøres 100 % landingspligtige for at skabe beskæftigelse på land. Efter en ansøgningsrunde med en række opstillede kriterier, blev Royal Greenland tildelt kvoten til indhandling i Maniitsoq.

I 2017 blev der i Maniitsoq indhandlet følgende fiskearter og mængder fra det udenskærs fiskeri:

ART	MÆNGDE 2014 (TONS)	MÆNGDE 2015 (TONS)	MÆNGDE 2016 (TONS)	MÆNGDE 2017 (TONS)	Totaler
Hellefisk	1.598	1.213	1.828	1.325	5.964
Torsk		217			217
Havkat		5			5
<i>I alt</i>	<i>1.598</i>	<i>1.435</i>	<i>1.828</i>	<i>1.325</i>	<i>6.186</i>

Royal Greenland A/S rapporterede i 2016, at de 1.500 tons indhandlede hellefisk skabte 42.000 timers arbejde, hvilket svarer til 23 mandår.

Spørgsmål 3: Med tanke på de forskellige fiskearter og rejer, der opfiskes i de Østgrønlandske farvande: -hvor store mængder fisk har været omfattet af landingspligten siden denne blev indført, og frem til i dag, og til hvilke landanlæg er der da foretaget indhandling?

Svar til Spørgsmål 3:

Siden 2014 har der kun været indhandlingspligt på torsk i forvaltningsområde 415 i Østgrønland, som også inkluderer den sydlige del af Vestgrønland. Nedenfor er vist de indhandlede mængder fordelt på årene 2014-2017.

2014	2.619 TONS
2015	4.747 TONS
2016	2.840 TONS
2017	3.083 TONS
<i>I alt</i>	<i>13.289 TONS</i>

Disse torsk indhandles i Sydgrønland, nærmere bestemt Qaqortoq og Nanortalik. Det eneste landingsanlæg i Østgrønland er i Kuummiut, som dog har en

begrænset kapacitet og som dermed kun modtager fisk fra lokale kystnære fiskere.

Spørgsmål 4: Har Naalakkersuisut planer om, at indføre landingspligt til Østgrønland?

Svar til Spørgsmål 4:

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at der i skrivende stund ikke er den nødvendige indhandlingskapacitet i Østgrønland til at indføre yderligere landingspligt.

Spørgsmål 5: Hvor store mængder fisk og rejer er sendt uforarbejdede afsted som råvarer til udlandet siden landingspligtens indførelse i 2014?

Svar til Spørgsmål 5:

Naalakkersuisut har ikke oplysninger om uforarbejdede råvarer. Dermed kan der ikke svares fyldestgørende på spørgsmålet.

Med venlig hilsen

Karl-Kristian Kruse

Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst